

Úvodní stránka>Rodinné věci a dědictví>Dědictví>Omezení dědění – zvláštní pravidla

Omezení dědění – zvláštní pravidla

Vnitrostátní informace o zvláštních pravidlech, která platí pro určité nemovitě věci, některé podniky nebo jiné zvláštní druhy majetku.

Evropská soudní síť pro občanské a obchodní věci vypracovala několik informačních přehledů se zvláštními pravidly na základě vnitrostátního práva, která stanoví omezení v souvislosti s děděním, jež obvykle zahrnuje tento majetek:

určité typy nemovitého majetku (nemovitosti),

určité typy podniků,

další zvláštní kategorie majetku.

Tato pravidla z hospodářských, rodinných a/nebo sociálních důvodů omezují dědění zahrnující takový majetek.

Platí pro dědění podle vnitrostátního práva země, které tato omezení stanoví, bez ohledu na dědické právo.

Chcete-li nahlédnout do informačních přehledů k vnitrostátnímu právu, které stanoví omezení nebo jinak ovlivňuje dědění určitého majetku, klikněte na příslušnou národní vlajku na této stránce.

Poslední aktualizace: 30/05/2023

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Belgie

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Článek 745c občanského zákoníku stanoví zvláštní pravidla za předpokladu, že vlastnictví určitého majetku je rozděleno mezi potomky zesnulého, kteří dědí holé vlastnictví, a přeživšího manžela, který dědí poživací právo.

V zásadě přeživší manžel nebo jeden z holých vlastníků má možnost požádat o celkovou nebo částečnou záměnu poživacího práva, tedy je možné odkoupit podíl druhého, pokud jde o holé vlastnictví nebo poživací právo.

Nicméně některý majetek se odchyluje od tohoto pravidla:

záměna poživacího práva, je-li takové povahy, že by měla vážně poškodit zájmy podniku nebo profesní činnosti, může být soudem pro rodinu zamítnuta, souhlas přeživšího manžela nebo přeživšího registrovaného partnera je vyžadován, pokud nemovitý majetek a nábytek, kterým je vybaven, byl v den zahájení dědického řízení určen jako hlavní obydli rodiny.

Článek 745g občanského zákoníku stanoví ve prospěch registrovaného partnera ochranu nemovitosti podobnou té, která byla určena společnému bydlišti rodiny a nábytku, kterým je vybaven.

Dále článek 915a občanského zákoníku stanoví povinný dědický podíl ve prospěch přeživšího manžela a upřesňuje, že ve všech případech se tento podíl vztahuje alespoň na nemovitost určenou jako hlavní obydli rodiny a na nábytek, kterým je vybavena.

Pokud pozůstalost zahrnuje celý zemědělský podnik nebo jeho část, mají dědicové v přímé sestupné linii možnost převzít, po odhadu, movitý a nemovitý majetek, který tvoří zemědělský podnik (čl. 1 pododstavec 1 zákona ze dne 29. srpna 1988 o dědickém režimu zemědělských podniků za účelem podpory jejich pokračování).

V případě, že pozůstalost nezahrnuje celý zemědělský podnik nebo jeho část, ale nemovitosti, jež tvořily součást zemědělského podniku zesnulého, a že jeden z dědiců v přímé sestupné linii využívá tento majetek v rámci svého vlastního zemědělského podniku, má tento dědic možnost převzít tento majetek po odhadu s výhradou ustanovení občanského zákoníku, která stanoví práva přeživšího manžela a přeživšího registrovaného partnera (čl. 1 pododstavec 3 zákona ze dne 29. srpna 1988).

Konečně článek 4 zákona ze dne 16. května 1900 o dědickém režimu malých dědictví stanoví, že pokud pozůstalost zahrnuje celkem nebo zčásti nemovitosti, u nichž celkový daňový výnos (*revenu cadastral*) nepřesahuje 1 565 EUR (článek 1 zákona), aniž tím jsou dotčena práva uznaná přeživšímu manželovi článkem 1446 občanského zákoníku, má každý z dědiců v přímé linii, případně i přeživší manžel, který není rozvedený ani odloučený, možnost převzít po odhadu buď obydli obývané ve chvíli úmrtí zůstavitelem, jeho manželem nebo jedním z jeho potomků, jakož i nábytkové vybavení, dům, movité věci, dále i pozemky, které obyvatele domu využíval osobně a na svůj vlastní účet, zemědělské zařízení a zvířata spojená s obděláváním půdy, nebo zboží, suroviny, profesní vybavení a další příslušenství spojené s podnikáním v obchodní, řemeslné či průmyslové oblasti.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Tato ustanovení jsou kogentní, ale zákon neupřesňuje výslovně, jestli musí být uplatněna, ať už je rozhodné právo jakékoli.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Několik řízení je prováděno, aby se zajistila tato práva:

Schválení návrhu na záměnu užívacího práva soudem pro rodinu. Soud pro rodinu může buď zamítnout záměnu poživacího práva a určení plného vlastnictví, pokud jsou takové povahy, že by škodily vážně zájmům podniku nebo profesní činnosti, nebo schválit návrh, pokud jej považuje za spravedlivý s ohledem na okolnosti vlastní věci (čl. 745c odst. 2 občanského zákoníku).

Akt převzetí zemědělského podniku: Pokud dotčený nebo jeden z jeho věřitelů o to požádá, soud pro rodinu přistoupí k odhadu. Soud může k tomuto účelu jmenovat jednoho nebo několik znalců (čl. 4 pododstavec 1 zákona ze dne 29. srpna 1988 – přednostní pořadí je stanoveno v článku 3). V případě sporu o způsob převzetí, pokud jeden z dotčených odmítá souhlas nebo není přítomen, svolá soud pro rodinu dotčené osoby nebo jejich zákonné zástupce alespoň dva týdny předem prostřednictvím soudní obsílky. Ve stanovený den se sejdou dotčené osoby na schůzi, které předsedá soudní úředník, jenž je svolal. Může zahájit řízení i za nepřítomnosti jedné nebo několika dotčených osob. Eventuálně soudce předsedající schůzi jmenuje notáře, aby nahradil nepřítomné osoby, obdržel jejich podíly a poskytl o tom potvrzení; honorář notáře jde na vrub účastníků, které zastupuje. Soudce urovná spory a pro účely vyhotovení listiny odkáže účastníky na notáře, kterého označí, nebo na notáře jmenovaného z moci úřední, pokud se účastníci neshodnou na jeho volbě (čl. 4 pododstavec 3 zákona ze dne 29. srpna 1988). Přebírající osoba nebude moci zcizit nemovitosti, jež jsou předmětem převzetí, po dobu 10 let počítáno od vyhotovení listiny o převzetí, ledaže by k tomu existoval závažný důvod, který by byl předem uznán jako platný soudem pro rodinu (čl. 6 pododstavec 1 zákona ze dne 29. srpna 1988).

Akt převzetí malých dědictví: řízení je z větší části totožné s převzetím zemědělského podniku (čl. 4 pododstavec 3 a 5 zákona ze dne 16. května 1900). Pouze doba, během níž musí trvat převzetí, aniž by převzatý majetek mohl být zcizen bez toho, aby k tomu existoval závažný důvod předem uznaný za platný soudem pro rodinu, je 5 let od vyhotovení listiny o převzetí (článek 5 zákona ze dne 16. května 1900).

Poslední aktualizace: 27/08/2019

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Bulharsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Podle platného hmotného práva nemohou být dědicem či odkazovníkem tyto osoby:

- 1) osoba, která nebyla v době zahájení dědického řízení počata, a
- 2) osoba, která se nenarodila živá.

Podle zákona se za živou považuje každá osoba, která se narodila jako živá, není-li prokázán opak.

Kromě výše uvedených osob jsou jako nehodné dědictví vyloučeny tyto osoby:

- 1) osoba, která úmyslně zavraždila nebo se pokusila zavraždit zesnulou osobu, manžela/manželku nebo dítě zesnulé osoby a případný spolupachatel těchto trestných činů, ledaže byl čin spáchán za okolností vylučujících trestnost, nebo dotyčné osobě byla udělena milost;
- 2) osoba, která křivě obvinila zesnulého z trestného činu, za nějž lze uložit trest odnětí svobody nebo přísnější trestní sankci, ledaže je křivé obvinění stíháno na základě stížnosti, kterou podá oběť, a takováto stížnost podána nebyla;
- 3) osoba, která pomocí síly či podvodu přiměla zesnulého pořídit, změnit nebo zrušit závěť, nebo která zabránila zesnulému, aby učinil cokoli z výše uvedeného, nebo která zničila, zatajila či pozměnila závěť zesnulého či vědomě použila nepravou závěť.

Osoba nehodná dědit může dědit pouze tehdy, pokud ji zesnulý výslovně uznal jako hodnou dědictví v notářské listině či v závěti.

Jestliže zesnulý, který si byl vědom důvodu nehodnosti, pořídil závěť ve prospěch osoby nehodné dědit, aniž ji výslovně uznal za hodnou, dědí tato osoba pouze v mezích závěti.

Podle článku 54 platného zákona o rodině (*Semeen kodeks*) přestávají být bývalí manželé po rozvodu zákonnými dědici druhého manžela a přicházejí o nároky vyplývající z případného předchozího pořízení pro případ smrti.

Toto pravidlo se však nepoužije, pokud zůstavitel výslovně uvedl, že pořízení pro případ smrti bude mít účinky i po rozvodu manželství.

Zákon o vlastnictví (*Zakon za sobstvenostta*) ukládá omezení týkající se dědictví ve prospěch cizího státu, pokud tento cizí stát nemůže nabývat vlastnické právo k nemovitosti v Bulharsku děděním.

Bulharské právní předpisy ukládají ve zvláštních zákonech týkajících se dědění nemovitostí další dvě omezení, a to vzhledem ke zvláštní povaze dotyčného majetku.

Zákon o vlastnictví a využívání zemědělské půdy (*Zakon za sobstvenostta i polzvaneto na zemedelskite zem*) tak stanoví zvláštní pravidla týkající se dědění tohoto majetku: zemědělské půdy.

Podle článku 3b uvedeného zákona jsou cizí státní příslušníci, kteří získají vlastnické právo k zemědělské půdě děděním ze zákona, nesplňují však podmínky stanovené ve Smlouvě o přistoupení Bulharské republiky k Evropské unii, nebo není-li stanoveno jinak v mezinárodní smlouvě ratifikované postupem podle čl. 22 odst. 2 Ústavy Bulharské republiky, povinni převést vlastnictví na osoby, které jsou oprávněné nabývat tyto nemovitosti, do tří let od zahájení dědického řízení.

Obdobně čl. 24 odst. 1 zákona o lesnictví (*Zakon za gorite*) ukládá omezení týkající se majetku, který představují lesní pozemky: cizí státní příslušníci, kteří získají vlastnické právo k lesům a zalesněným plochám děděním ze zákona, nesplňují však podmínky stanovené ve Smlouvě o přistoupení Bulharské republiky k Evropské unii, nebo není-li stanoveno jinak v mezinárodní smlouvě ratifikované postupem podle čl. 22 odst. 2 Ústavy Bulharské republiky, povinni převést vlastnictví na osoby, které jsou oprávněné nabývat tyto nemovitosti, do tří let od zahájení dědického řízení.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Podle obecného pravidla platí, že jsou-li předpisy zvláštního zákona v rozporu s obecnými předpisy, mají přednost předpisy zvláštního zákona; výše uvedená pravidla týkající se omezení se proto použijí vždy, existují-li k tomu hmotněprávní předpoklady.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Zákon o vlastnictví a využívání zemědělské půdy zavedl zvláštní postup k zajištění splnění povinnosti podle čl. 3b odst. 1 zmíněného zákona, který státu umožňuje odkoupit zemědělské pozemky za ceny stanovené nařízením Rady ministrů, pokud cizí státní příslušník neprevéde vlastnické právo ve lhůtě stanovené tímto předpisem.

Co se týká vlastnictví lesních pozemků, zákon o lesnictví obdobně stanoví, že stát může odkoupit tyto pozemky za ceny stanovené v nařízení Rady ministrů, není-li dodržena lhůta stanovená v čl. 24 odst. 1 zmíněného zákona.

Poslední aktualizace: 24/08/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Česko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Neexistují žádná zvláštní pravidla tohoto druhu.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

-

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Neexistují žádné zvláštní postupy pro zajištění takového souladu.

Poslední aktualizace: 31/03/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Německo

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Zvláštní omezení ve smyslu článku 30 nařízení EU o dědění lze nalézt v německém zákoně o dědění zemědělského majetku (*Anerbenrecht*), který za určitých podmínek podřizuje zemědělský majetek zvláštním pravidlům dědického práva.

Taková pravidla lze nalézt v nařízení o zemědělských podnicích (*Höfeordnung*), který se uplatňuje jako částečně federální zákon v Hamburku, Dolním Sasku, Severním Porýní-Vestfálsku a Šlesvicku-Holštýnsku, a v zákonech o dědění zemědělského majetku platných v jednotlivých spolkových zemích (zákon o velkostatkách [*Hofgütergesetz*] a zákon o dědění zemědělského majetku [*Anerbengesetz*] v Bádensku-Württembersku, přičemž druhý z nich se uplatňuje pouze tehdy, pokud se zemědělská osoba narodila před 1. lednem 1930, dále nařízení o pozemcích [*Landgüterordnung*] v Hesensku, nařízení o zemědělských podnicích [*Höfeordnung*] v Porýní-Falci a zákon o zemědělských podnicích [*Höfegesetz*] v Brémách). V jiných spolkových zemích taková pravidla neexistují. Ustanovení čl. 36 odst. 2 písm. c) nařízení EU o dědických věcech se použije pro určení toho, jaký zákon o dědění zemědělského majetku se má použít. Kromě toho se uplatňují také jednotlivá pravidla o dědění zemědělského majetku obsažená v občanském zákoníku (§ 1515 odst. 2), § 2049 a ú 2312) stejně jako § 13 zákona o pozemkových transakcích (*Grundstücksverkehrsgesetz*), který povoluje, aby byl zemědělský podnik přidělen pouze jednomu zákonnému spoludědicovi.

Nařízení o zemědělských podnicích obsahuje zvláštní pravidla o dědictví v případě některých zemědělských podniků, aby se zabránilo rozdělení zemědělských a lesnických podniků na dílčí subjekty v případě dědění po zemědělské osobě. Nařízení o zemědělských podnicích stanoví, že vlastnictví bude přiznáno pouze jednomu dědici (dědici zemědělského podniku), a tím se zaručí mezigenerační zachování hospodářsky životaschopných zemědělských podniků. Tato pravidla nejenže slouží soukromým zájmům jednotlivých vlastníků zemědělských podniků, ale také veřejnému zájmu, který spočívá ve snaze zabránit dělení zemědělských podniků a udržet jejich efektivnost.

Ostatní společní dědicové mohou požadovat náhradu, avšak částka, kterou lze požadovat, je nižší než u jiných dědických sporů, aby byly zemědělské podniky chráněny před nadměrnými nároky na vyrovnání a náhradu, které by ohrozily jejich existenci.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Vzhledem k regulačnímu účelu právních předpisů o dědění zemědělského majetku, kterým je zajištění mezigeneračního zachování zemědělských podniků, se musí výše uvedená zvláštní pravidla uplatňovat na zemědělské pozemky, které se nacházejí na státním území, bez ohledu na to, které zákony upravují dědění po zemědělské osobě.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Podle jednacího řádu pro záležitosti týkající se zemědělských podniků (*Verfahrensordnung für Hofesachen – HöfeVfO*), umožňuje německé právo zemědělskému soudu (*Landwirtschaftsgericht*) provádět určité ověřovací postupy, např. za účelem určení, zda ustanovení závěti nebo dohody o převodu zemědělského podniku nejsou v rozporu se zákonem o nástupnictví v případě dědění zemědělského majetku.

Poslední aktualizace: 15/12/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Estonsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Ustanovení § 4 [zákona o dědění](#) stanoví, že dědictví přechází na dědice při zahájení dědického řízení. To znamená, že na dědice přecházejí veškerá práva i závazky. Jedinými výjimkami jsou práva a povinnosti, jež jsou svou povahou z podstaty spjata s osobou zůstavitele nebo které podle zákona nepřecházejí z jedné osoby na druhou (§ 130 odst. 1 zákona o dědění).

Z důvodů veřejného zájmu platí podle zákona o omezeních při nabývání nemovitého majetku pro některé druhy věcných práv určitá omezení; tato omezení však neplatí při nabývání nemovitého majetku děděním (§ 2 odst. 1 bod 6 zákona).

Omezení mohou platit, pokud jde o majetkovou účast v některých druzích obchodních společností. Například podle zákona o advokacii mohou být společníky advokátní společnosti pouze advokáti (§ 54 odst. 1 zákona o advokacii). Pokud dědic advokát není, bude mu hodnota jeho obchodního podílu nahrazena.

Společenská smlouva společnosti s ručením omezeným rovněž může obsahovat zákaz přechodu obchodního podílu na dědice; rovněž v takovém případě musí být dědici hodnota jeho obchodního podílu nahrazena (§ 153 obchodního zákoníku).

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Uplatnění zvláštních pravidel nezáleží na rozhodném právu pro dědictví.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Žádné zvláštní postupy či řízení neexistují.

Poslední aktualizace: 22/02/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Řecko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Řecké právo obsahuje některá zvláštní pravidla, jež stanoví omezení z hospodářských, rodinných nebo sociálních důvodů ohledně dědění majetku, který se nachází v Řecku.

Taková zvláštní pravidla jsou stanovena v souvislosti s:

a) mnišským majetkem (viz články 4, 18 a 19 zákona č. 3414/1909 o obecném církevním fondu a správě klášterů, které zůstávají v platnosti na základě článku 99 zákona, kterým se zavádí řecký občanský zákoník, podle čl. 7 odst. 2 a článku 25 zákona č. 4684/1930, článku 1 zákona č. 1918/1942 a článku 1 zákona č. 2067/1952). Tato ustanovení zejména uvádějí, že podle zákona přechází majetek mnicha na klášter, kde je dotyčný mnich pochován a v jehož rejstříku je zapsán, a to po odečtení vyhrazené části majetku pro jeho dědice. Odkazy, dary a dědictví, které přejdou na mnicha po jeho vstupu do kláštera, patří klášteru a mnich si ponechá pouze 50% poživací právo k majetku, který přešel na klášter, zatímco majetek získaný mnichem nikoli bezúplatně poté, co mnich složil svůj slib, patří jemu osobně a on se ho může zbavit, ale nikoli prostřednictvím bezplatných transakcí. Pokud se ho nezbaví, po jeho smrti 50 % tohoto majetku přejde na církevní centrální finanční službu a 50% na klášter. Pro mnichy na hoře Athos existují ještě specifitější pravidla (viz článek 101

Charty hory Athos, jenž zůstává v platnosti na základě článku 99 zákona, kterým se zavádí řecký občanský zákoník). Pokud tito mniši získají majetek po složení přísahy, přejde tento majetek na klášter bez ohledu na to, kdy zemřou, a jakékoli odkázání tohoto majetku v závěti je neplatné, stejně jako samotná závěť;

b) majetkem, který na základě dědictví, odkazu nebo darování získal řecký stát nebo veřejnoprávní subjekt či subjekt zřízený k veřejně prospěšným účelům (viz zákon č. 4182/2013 o majetku k veřejně prospěšným účelům, volném dědictví a jiných ustanoveních). Ministr financí může dědění majetku buď potvrdit, nebo zamítnout, ledaže jde o dědictví, jež přešlo na stát po osobě, která nezanechala závěť, jelikož v takovém případě nelze dědictví odmítnout. Navíc se má za to, že stát takový majetek vždy přijme, ovšem s výhradou soupisu, což znamená, že za dluhy na zděděném majetku zodpovídá pouze do výše příslušných aktiv.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Tato zvláštní pravidla se uplatňují na dědění bez ohledu na rozhodné právo.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Pokud jde o zvláštní pravidla uvedená pod písmenem b), zákon č. 4182/2013 mimo jiné stanoví, že v případě, kdy se potvrzuje platnost závěti, nebo v případě, kdy je předložena závěť potvrzená v zahraničí, která obsahuje ustanovení o odkázání majetku na veřejně prospěšné účely nebo ve prospěch státu či veřejnoprávního subjektu, potom soudní úředník a/nebo konzulární úřad v místě, kde se platnost závěti potvrzuje nebo kde je předložena, a pracovník aténského soudu prvního stupně, jemuž je závěť zaslána, jsou povinni během prvních 10 dnů následujícího měsíce zaslat příslušnému ředitelství ministerstva financí kopii zápisu o řízení za účelem potvrzení platnosti závěti. Uvedený zákon také stanoví, že majetek odkázaný na veřejně prospěšné účely musí být použit způsobem stanoveným zůstavitelem nebo dárce a je zakázáno měnit cíle obecného zájmu a způsob a podmínky týkající se správy majetku a ustanovení o tom, jak má být závěť vykonána. Pokud existují jakékoli pochybnosti o tom, co měl zůstavitel nebo dárce v úmyslu, nebo pokud jsou v těchto záležitostech vzneseny jakékoli námítky, musí danou věc vyřešit příslušný soud. Týmž zákonem byl také zřízen rejstřík majetku k veřejně prospěšným účelům (národní rejstřík darovaného majetku), ve kterém se musí všechen tento majetek zaznamenávat.

Poslední aktualizace: 29/08/2019

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Španělsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

a) Pro udržení majetku v téže rodinné větvi, pokud dědíl předek v přímé linii, zákon stanoví, že tento majetek musí být vyhrazen příbuzným téže linie (článek 811 španělského občanského zákoníku (*Código Civil*)) a ovdovělý manžel musí vyhradit jakýkoli majetek zděděný od svého zemřelého manžela, pokud se znovu vdá/ožení nebo má další dítě (článek 968 občanského zákoníku). Předci v přímé linii dědí před jakoukoli jinou stranou jakýkoli majetek darovaný dětem nebo potomkům, kteří zemřeli bezdětní (článek 812 občanského zákoníku).

b) Majetek nacházející se v provincii Biskajsko může přejít pouze na určité příbuzné (článek 17 zákona č. 3/1992), přičemž toto právo je přiznáno všem obyvatelům provincie Biskajsko (článek 23 zákona č. 3/1992).

c) S cílem zamezit rozpadu podniků, z ekonomických důvodů nebo v zájmu rodiny, může zůstavitel stanovit, že jeho ostatním dědicům bude jejich podíl vyplacen, včetně odloženou platbou, a to i v případě, že v dědictví není dostatek hotovosti (čl. 1056 odst. 2 občanského zákoníku).

d) Kapitálová společnost (*sociedad de capital*) může ve svých stanovách omezit převoditelnost podílů, a to i pro případ smrti držitele akcií. Pokud takové omezení existuje, kapitálová společnost musí navrhnout osobu, která podíl náležející dědici odkoupí, nebo musí podíl sama odkoupit (článek 124 španělského královského nařízení s mocí zákona č. 1/2010 o kapitálových společnostech (*Ley de sociedades de capital*)).

e) Z hospodářských důvodů je stanovena minimální plocha pro zemědělskou půdu, aby se zabránilo jejímu dělení mezi dědice (článek 23 a násl. zákona č. 15/1995 o modernizaci zemědělských podniků).

f) Ze sociálních důvodů stanoví právní předpisy státu a autonomních oblastí omezení pro převod sociálního bydlení.

g) Právní předpisy v oblasti zemědělských pronájmů a pronájmů nemovitostí umožňují, aby určení nástupci nájemce nabyli právo nájmu subrogací (článek 24 zákona č. 49/2003 o zemědělských pronájmech, články 16 a 33 zákona č. 29/1994 o pronájmech nemovitostí).

h) Nabytí práv k majetku umístěnému v zónách, které vyhlásily, že omezují vlastnictví cizích státních příslušníků, podléhá vojenskému souhlasu z důvodu národní bezpečnosti nebo státní suverenity (články 4, 16 a 18 zákona č. 8/1975 ze dne 12. března 1975 o zónách a instalacích důležitých z hlediska národní bezpečnosti a článek 46 královského nařízení č. 689/1978 ze dne 10. února 1978).

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Odstavec b), e), f), g) a h) se vztahují na majetek umístěný ve Španělsku bez ohledu na právní řád, kterým se řídí dědění; odstavec d) se použije, pokud se společnost řídí španělským právem.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Notář sepisující zápis o přechodu a úředník pověřený zápisem majetku zkontrolují, zda je přechod zákonný. Je samozřejmě možné požádat o vydání soudního příkazu.

Poslední aktualizace: 11/10/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [hr](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Chorvatsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

V chorvatských právních předpisech neexistují žádná zvláštní pravidla, která by z hospodářských, rodinných nebo sociálních důvodů stanovila nějaká omezení, jež se týkají dědění nemovitostí, určitých společností nebo jiných zvláštních kategorií majetku v nich obsažených.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Viz předchozí odpověď.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Viz předchozí odpověď.

Poslední aktualizace: 06/02/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Kypr

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Na Kypru žádná taková zvláštní pravidla neexistují. V zákoně na ochranu zákonných dědiců však existují ustanovení, která zakazují, aby se v závěti nakládalo s tzv. „vyhrazeným podílem“ na dědictví.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Viz výše uvedená odpověď.

Pokud jde o nemovitý majetek, platí pravidla uvedená v kapitole 195 zákona o závětech a dědictví ve znění pozdějších předpisů.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Neexistují žádné zvláštní postupy pro zajištění dodržování souladu. Postupy pro zajištění dodržování souladu jsou stejné jako ve všech ostatních případech. Poslední aktualizace: 19/02/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Lucembursko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Ano, taková omezení v lucemburském právu existují. Je to povinný dědický podíl tak, jak je definován v občanském zákoníku (*Code civil*). Je však nutné upřesnit, že tato ustanovení nestanovují omezení určitých věcí nebo zvláštních podniků ve smyslu otázky ani zvláštní druhy majetku tam uvedené. Povinný podíl totiž stanoví omezení ohledně zákonné části pozůstalosti, a to bez ohledu na povahu majetku, který je v ní začleněn.

Takže článek 913 občanského zákoníku definuje zásady, podle nichž odkaz v závěti nemůže přesáhnout polovinu majetku zůstavitele v případě, že zanechává při svém úmrtí jedno dítě, třetinu, pokud zanechává dvě děti, a čtvrtinu, pokud zanechává tři děti nebo větší počet dětí. Podle článku 916 občanského zákoníku lze darovat mezi živými nebo odkázat v závěti veškerý majetek v případě, že neexistují potomci.

Pro úplnost, i když tato omezení nespádají do dědického práva, je namístě zmínit novelizovaný zákon ze dne 18. července 1983 o zachování a ochraně národních památkových míst a pamětihodností (*loi modifiée du 18 juillet 1983 concernant la conservation et la protection des sites et monuments nationaux*). Nemovitosti, které jsou zařazeny na seznam podle ustanovení tohoto zákona, podléhají určitým omezením, bez ohledu na to, zda se jich týká budoucí či již zahájené dědické řízení. Takže například výše uvedený zákon ve své čl. 10 odst. 1 větě první stanoví, že památkově chráněná nemovitost nemůže být ani zničena nebo přemístěna, ani nelze změnit její využití, ani být předmětem restauračních prací, oprav nebo jakékoliv změny, pokud k tomu příslušný ministr nedá své povolení. Navíc čl. 15 odst. 1 téhož zákona vyžaduje, aby k památkově chráněné nemovitosti nebyla přistavěna žádná nová stavba bez zvláštního povolení ministra.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

V právní nauce jsou rozdílné názory na to, zda povinný dědický podíl je součástí mezinárodního veřejného pořádku a zda je v důsledku toho třeba jej dodržet neohledně na rozhodné právo pro dědictví.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Ano, týkají se zákonného dědického podílu. V případě, kdy ustanovení buď mezi živými, nebo pro případ smrti převyšují disponibilní část, bude možné je snížit na tuto část během zahájení dědického řízení. Článek 920 a následující občanského zákoníku určují řízení ohledně snížení darů a odkazů použitelné na tento druh případů.

Poslední aktualizace: 03/11/2020

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Maďarsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

1) Zemědělské a lesnické pozemky

1.1 Obecně

V rámci maďarského práva upravují nabytí vlastnictví zemědělských a lesnických pozemků přísná pravidla. Tato omezení mají rovněž vliv na nabytí zděděním, ať už maďarskými státními příslušníky, státními příslušníky jiných členských států nebo jinými cizinci. Příslušná omezující ustanovení jsou obsažena v následujících dvou zákonech:

zákon CXXII z roku 2013 o transakcích se zemědělskou a lesnickou půdou (*a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény*) (zákon o pozemkových transakcích) a

zákon CCXII z roku 2013, kterým se stanovují různá ustanovení a přechodná opatření v souvislosti se zákonem CXXII z roku 2013 o transakcích se zemědělskou a lesnickou půdou (*a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvényrel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény*) (zákon o přechodných opatřeních z roku 2013).

Příslušná pravidla jsou velmi komplexní; přičemž hlavní ustanovení týkající se dědění lze shrnout následovně.

1.2 Nemovitý majetek, na který se vztahují příslušná omezení

Právní omezení se týkají nabývání „zemědělské a lesnické půdy“. Podle § 5 odst. 17 zákona o pozemkových transakcích výraz „zemědělská a lesnická půda“ (zemědělská půda) zahrnuje:

všechny pozemky, které jsou v katastru nemovitostí zapsány pro jedno z následujících použití: pěstování zemědělských plodin, pěstování vinné révy, sad, zahrada, louka, pastvina (lučina), mokřad, les (bez ohledu na to, zda se pozemek nachází v městské nebo venkovské oblasti), a pozemky vedené jako vyjmuté ze zemědělského půdního fondu a zapsané v katastru nemovitostí jako: „oblast zapsaná jako les v národní lesnické databázi“.

1.3 Omezení týkající se nabytí vlastnictví děděním

Zákon o pozemkových transakcích upravuje dědění bez závěti a dědění na základě závěti odlišně, pokud jde o nabytí vlastnictví zemědělské půdy. Omezení obsažená v uvedeném zákoně se vztahují pouze na získání vlastnictví děděním na základě závěti a nevztahují se na získání zemědělské půdy děděním bez závěti.

Pro účely uplatnění omezení týkajících se nabytí vlastnictví ve smyslu § 8 odst. 1 zákona o přechodných opatřeních z roku 2013 se případ, kdy se dědic ze závěti může stát také dědicem ze zákona – v případě neexistence závěti a za předpokladu, že další dědicové jsou z dědictví vyloučeni – rovněž považuje za nabytí vlastnictví zděděním bez závěti.

1.3.1 Pravidla týkající se nabytí vlastnictví děděním na základě závěti

a) je nezbytné schválení orgánem veřejné moci

Pokud zůstavitel ve své závěti odkázal vlastnictví zemědělské půdy, potom musí oprávněnost nároku dědice ze závěti na vlastnictví této půdy potvrdit orgán veřejné moci (zemědělský správní orgán) ve formě schválení (viz § 34 zákona o pozemkových transakcích). V průběhu schvalovacího řízení zemědělský správní orgán zjišťuje

zda je dědic způsobilý k nabytí vlastnictví a

že závěť nebude mít za následek porušení nebo obejití omezení týkajících se nabývání vlastnictví.

b) omezení týkající se nabývání zemědělské půdy

Zákon o pozemkových transakcích upravuje jednotlivé kategorie právnických osob rozdílně, pokud jde o jejich způsobilost k nabytí zemědělské půdy. V této souvislosti je nutno rozlišovat následující kategorie osob:

i) právnické osoby, které nemohou nabývat vlastnictví zemědělské půdy za žádných okolností

Mezi ně patří

zahraniční fyzické osoby (občané členských států do této definice nespádají),

cizí státy (nebo jejich provincie, místní vládní instituce či jakékoli jejich orgány),

tuzemské nebo zahraniční právnické osoby (s několika výjimkami).

Výjimka: zákaz nabývání zemědělské půdy právnickými osobami prostřednictvím vypořádání majetku po smrti zůstavitele se nevztahuje na zavedené církve (neboli na „právnické osoby, které se řídí vnitřními církevními pravidly“).

ii) osoby spadající do definice „zemědělec“

Výraz „zemědělec“ je definován v § 5 odst. 7 zákona o pozemkových transakcích. Pod tuto definici spadají fyzické osoby s maďarskou státní příslušností nebo státní příslušností jiného členského státu, které jsou příslušnými orgány zapsány v úředním rejstříku vedeném za tímto účelem. Aby mohly být tyto osoby do rejstříku zapsány, musí být splněny předpoklady stanovené zákonem (odborná způsobilost v zemědělství nebo lesnictví, certifikované zemědělské nebo lesnické činnosti a výnosy z těchto činností atd.).

U této kategorie osob je horní hranice rozsahu zemědělské půdy, kterou může kterákoli z těchto osob vlastnit – „horní hranice pro nabytí půdy“ – stanovena na 300 hektarů, přičemž se do této výměry musí započítat i plocha pozemků, které již dotyčná osoba vlastní, a plocha pozemků, k nimž má práva požívání (viz § 16 odst. 1 zákona o pozemkových transakcích).

iii) fyzické osoby, které nejsou „zemědělci“, avšak jsou občany Maďarska nebo jiného členského státu

Osoby patřící do této kategorie mohou nabývat vlastnictví zemědělské půdy, pokud plocha zemědělské půdy, kterou vlastní – společně s plochou zemědělské půdy, kterou si přejí získat – nepřesahuje 1 hektar (viz § 10 odst. 2 zákona o pozemkových transakcích).

Výjimka: výše uvedené omezení se nevztahuje na převody půdy mezi blízkými příbuznými. V takových případech však platí také horní hranice pro nabytí půdy, která činí 300 hektarů (§ 10 odst. 3 a § 16 odst. 1 zákona o pozemkových transakcích).

Pro účely výše uvedených ustanovení se výrazem „občan členského státu“ (podle § 5 odst. 24 zákona o pozemkových transakcích) rozumí:

občan členského státu Evropské unie (jiného než Maďarska),

občan státu, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru,

občan jiného státu, s nímž se na základě mezinárodní smlouvy zachází stejně jako s výše uvedenými osobami.

1.3.2 Nabytí vlastnictví děděním bez závěti

Výše popsaná omezení (viz bod 1.3.1) se nevztahují na získání zemědělské půdy děděním bez závěti. Osoba, která by byla vyloučena z možnosti nabytí vlastnictví maďarské zemědělské půdy děděním na základě závěti (nebo prostřednictvím převodu mezi žijícími osobami) (například někdo, kdo není občanem členského státu), by takové vlastnictví mohla nabytí děděním bez závěti.

2) Střelné zbraně a střelivo

2.1 Obecně

Podle maďarského práva lze střelné zbraně a střelivo získat pouze na základě zbrojního průkazu. Následující právní předpisy obsahují ustanovení o držení střelných zbraní:

zákon XXIV o střelných zbraních a střelivu (*a lőfegyverekről és lőszeréről szóló 2004. évi XXIV. törvény*) (zákon o střelných zbraních), nařízení vlády č. 253/2004 ze dne 31. srpna 2004 o zbraních a střelivu (*a fegyverekről és lőszeréről szóló 253/2004. Korm. rendelet*) (nařízení vlády o zbraních),

nařízení ministra vnitra č. 49/2004 ze dne 31. srpna 2004 o střelnících, uchování střelných zbraní a střeliva veřejnými orgány a o teoretických znalostech a dovednostech nezbytných pro držení střelných zbraní (*a lőterekről, a lőfegyverek, lőszerék hatósági tárolásáról, a fegyvertartáshoz szükséges elméleti és jártassági követelményekről szóló 49/2004. BM rendelet*),

pokyn vrchního komisaře státní policie č. 2/2016 ze dne 7. ledna 2016 o pravidlech upravujících uchování střelných zbraní veřejnými orgány a jejich prodej, převod, likvidaci, bezúplatné odevzdání a zničení (*a lőfegyverek hatósági tárolásának, értékesítésének, elidegenítésének, hatástalanításának, érték nélküli leadásának, megsemmisítésének szabályairól szóló 2/2016. ORFK utasítás*).

2.2 Majetek, na který se vztahují příslušná omezení

Právní omezení se týkají nabývání „střelných zbraní a střeliva“. Ve smyslu § 2 odst. 16 a 22 zákona o střelných zbraních se *střelnou zbraní* rozumí jakákoli přenosná střelná zbraň nebo vzduchová střelná zbraň, ze které lze vystřelit projektil z pevného materiálu s ústovou energií větší než 7,5 joulu, a

střelivem se rozumí jakákoli nábojnice, která se skládá z projektilu, střelného prachu a roznětky a je předem sestavena v jednotlivém pouzdru.

2.3 Omezení týkající se dědění zbraní

Podle § 14 odst. 1 a 2 nařízení ministra vnitra č. 49/2004 ze dne 31. srpna 2004 platí, že v případě úmrtí držitele zbrojního průkazu může dědic požádat – poté, co *potvrzení platnosti závěti nabylo právní moci* – aby střelná zbraň a/nebo střelivo byly prodány obchodníkem se střelnými zbraněmi, převedeny na osobu nebo organizaci mající oprávnění k jejich nabytí, zlikvidovány, zničeny nebo bezúplatně odevzdány.

Pokud dědic nevyužije výše uvedené možnosti, policie může uloženou střelnou zbraň a/nebo střelivo zničit nebo je může po vypracování znaleckého posudku předat k prodeji obchodníkovi se střelnými zbraněmi. Částka z prodeje zbraně a/nebo střeliva musí být po odečtení všech případně vzniklých nákladů vyplacena majiteli.

2 Použij se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Ano (v souvislosti s každým z výše uvedených druhů majetku).

Pokud jde o zemědělské a lesnické pozemky (zemědělské pozemky), v preambuli samotného zákona (zákona o pozemkových transakcích) jsou uvedeny ekonomické, rodinné a sociální aspekty (např. schopnost vesnic udržet si své obyvatelstvo, zlepšovat jeho věkovou strukturu, zlepšovat možnosti zaměstnanosti na venkově, zajišťovat stabilní fungování malých zemědělských podniků apod.), které jasně prokazují záměr zákonodárce, aby se omezení stanovená v zákoně o pozemkových transakcích uplatňovala v každém případě bez ohledu na stát, jehož právem se dotýčný případ dědění řídí.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

1) Zemědělské a lesnické pozemky

Ano.

Pokud se notář, který vede řízení za účelem potvrzení platnosti závěti, v průběhu tohoto řízení dozví, že součástí pozůstalosti jsou zemědělské nebo lesnické pozemky (zemědělské pozemky) a že tyto pozemky odkázal ve své závěti, zašle závět' zemědělskému správnímu orgánu, který má příslušnou pravomoc v místě, kde se dotýčné pozemky nacházejí. Tento orgán je oprávněn udělovat úřední povolení k nabytí vlastnictví zemědělské půdy (podle § 34 zákona o pozemkových transakcích). V takovém případě notář pozastaví řízení za účelem potvrzení platnosti závěti až do té doby, kdy zemědělský správní orgán přijme příslušné rozhodnutí (viz § 71 odst. 2 písm. d) zákona XXXVIII z roku 2010 o řízeních za účelem potvrzení platnosti závěti).

V průběhu schvalovacího řízení zemědělský správní orgán zjišťuje

zda je dědic způsobilý k nabytí vlastnictví a

že závět' nebude mít za následek porušení nebo obejítí omezení týkajících se nabytí vlastnictví.

Zemědělský správní orgán své rozhodnutí ohledně předmětu schválení oznámí rovněž dotýčnému notáři. Pokud zemědělský správní orgán odmítne udělit dědicovi souhlas k nabytí vlastnictví zemědělských pozemků, musí se toto ustanovení závěti považovat za neplatné (viz § 34 zákona o pozemkových transakcích). V takovém případě je tudíž daná závět' právně neplatná, což musí vzít notář v úvahu, a převod dotýčné části daného majetku (dotýčné zemědělské půdy) na dědice oprávněného podle dané závěti nelze provést (viz § 71 odst. 6 zákona XXXVIII z roku 2010 o řízeních za účelem potvrzení platnosti závěti).

Povinnosti zemědělského správního orgánu vykonávají župní úřady.

2) Střelné zbraně a střelivo

Ano.

Podle § 13 nařízení ministra vnitra č. 49/2004 ze dne 31. srpna 2004 platí, že pokud osoba, která má zbrojní průkaz, země, musí být veškeré střelné zbraně a střelivo okamžitě nahlášeno policii osobou, která je má v držení a která musí rovněž zajistit jejich bezpečnou úschovu, dokud se policie nedostaví. Policie převezme a uloží nahlášené střelné zbraně a střelivo a vypracuje o tom záznam.

Pokud podle kapitoly III pokynu vrchního komisaře státní policie č. 2/2016 ze dne 7. ledna 2016 převezme policie střelné zbraně a střelivo:

písemně vyrozumí úředníka místní správy (příslušného podle bydliště zeměděleho držitele zbrojního pasu), který vypracoval seznam pozůstalosti, že střelné zbraně a střelivo jsou v úschově u orgánu veřejné moci,

zároveň požádá, aby byly střelné zbraně a střelivo uvedeny v seznamu pozůstalosti,

a vyžádá si informace o tom, který notář povede řízení za účelem potvrzení platnosti závěti.

Notáři, který vede řízení za účelem potvrzení platnosti závěti, policie písemně sdělí, kde se střelné zbraně a střelivo nachází, a požádá jej, aby jí po ukončení řízení za účelem potvrzení platnosti závěti zaslal konečné potvrzení platnosti závěti.

Notář tedy po ukončení řízení za účelem potvrzení platnosti závěti zašle policii konečné potvrzení platnosti závěti. Na základě potvrzení o platnosti závěti policie informuje dědice, že do 180 dnů může požádat, aby byly střelné zbraně a střelivo prodány obchodníkem se střelnými zbraněmi nebo aby byly převedeny na osobu nebo organizaci, která má oprávnění k jejich nabytí, nebo může zahájit likvidaci, zničení nebo bezúplatně odevzdání dotýčných střelných zbraní a střeliva.

Pokud dědic nevyužije výše uvedené možnosti ve stanovené lhůtě, může policie uloženou střelnou zbraň a/nebo střelivo zničit nebo je může po vypracování znaleckého posudku předat k prodeji obchodníkovi se střelnými zbraněmi. Částka z prodeje zbraní a střeliva musí být po odečtení všech případně vzniklých nákladů vyplacena majiteli (viz § 13 a 14 nařízení ministra vnitra č. 49/2004 ze dne 31. srpna 2004).

Poslední aktualizace: 15/01/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Nizozemsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

V Nizozemsku neexistuje žádný zvláštní majetek ve smyslu článku 30 evropského nařízení o dědění majetku zemřelých osob. Ne všechny druhy majetku jsou však volně obchodovatelné a převoditelné.

2 Použij se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

V Nizozemsku se neuplatňuje.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

V Nizozemsku se neuplatňuje.

Poslední aktualizace: 06/02/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani

Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Rakousko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Spolkové země mohou být staveny v zákonech o nemovitostních transakcích (*Grundverkehrsgesetze*) jednotlivých spolkových zemí. Spolkové země uplatňují dohodu mezi federální vládou a spolkovými zeměmi podle článku 15a spolkového ústavního zákona (*Bundesverfassungsgesetz*) o ustanoveních občanského práva týkajících se transakcí se stavebními pozemky (Spolková sbírka zákonů č. 260/1993 ve znění Spolkové sbírky zákonů I č. 1/2017, k dispozici na adrese: <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10001259>).

Podle § 14 zákona o vlastnictví nemovitostí pro bydlení z roku 2002 (*Wohnungseigentumsgesetz*) platí při „partnerství majitelů“ (*Eigentümerpartnerschaft*) v případě úmrtí jednoho z partnerů zvláštní úprava, podíl zemřelého partnera na minimálním podílu a na společném vlastnictví nemovitosti určené k bydlení přechází přímo do vlastnictví pozůstalého partnera, který se však práva na přechod vlastnictví může vzdát (Spolková sbírka zákonů I č. 70/2002 ve znění Spolkové sbírky zákonů I č. 87/2015, k dispozici na adrese: <http://www.ris.bka.gv.at/>).

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Výše uvedené ustanovení § 14 zákona o vlastnictví nemovitostí pro bydlení z roku 2002 o společném vlastnictví s právem nárůstu pozůstalého partnera spadá v zásadě pod výjimku stanovenou v čl. 1 odst. 2 písm. g) nařízení EU o dědění.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Aby bylo zajištěno dodržování ustanovení § 14 zákona o vlastnictví nemovitostí pro bydlení z roku 2002, jeho odstavec 7 stanoví, že pokud se majetek nachází v zahraničí, povinnosti a pravomoci obecně příslušející (rakouskému) pozůstalostnímu soudu (*Verlassenschaftsgericht*) budou přiděleny příslušnému rakouskému katastrálnímu soudu (*Grundbuchsgericht*).

Poslední aktualizace: 05/06/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Polsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Ne.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Podle článku 7 zákona ze dne 4. února 2011 – o mezinárodním právu soukromém (Sbírka zákonů 2015, položka 1792) se zahraniční právo nepoužije, pokud by účinky jeho uplatnění byly v rozporu se základními zásadami právního systému Polské republiky.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Ne.

Poslední aktualizace: 07/11/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [pt](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Portugalsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Ano, existují pravidla, která omezují nebo ovlivňují dědění některých druhů majetku.

V OBČANSKÉM ZÁKONÍKU

Čl. 1476 odst. 1 písm. a) a článek 1485 občanského zákoníku (*Código Civil*) stanovují, že poživací právo a věcné právo užívání a bydlení jsou věcná práva, která ze zákona zanikají smrtí jejich držitele.

Články 2103-A a 2103-B občanského zákoníku upravují dědění ze zákona: pozůstalý z manželů má při dělení majetku přednost, pokud jde o právo na bydlení vztahující se k domácnosti dotyčné rodiny a právo užívat její obsah, s výhradou určitých podmínek stanovených v občanském zákoníku.

Aktualizovaná verze občanského zákoníku je k dispozici v portugalštině na adrese:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=775&tabela=leis&so_miolo=&

V OBCHODNÍM ZÁKONÍKU

Článek 184 obchodního zákoníku (*Código das Sociedades Comerciais*) stanoví, že pokud společník veřejné obchodní společnosti zemře, potom v případě, že stanovy neupravují tuto situaci jinak, zbývající společníci nebo společnost musí vypořádat příslušnou hodnotu s nástupcem, na něhož přešla práva po zemřelém, s výjimkou případu, kdy se rozhodnou společnost zrušit a oznámí to dědicovi do 90 dnů od data, kdy se o úmrtí společníka dozvěděli. Pozůstalí společníci však mohou v podnikání společnosti pokračovat s nástupcem zemřelého, pokud nástupce poskytne svůj výslovný souhlas.

Článek 225 obchodního zákoníku stanoví, že smlouva o společnosti s ručením omezeným může stanovit, že pokud některý ze společníků zemře, jeho podíl nesmí přejít na nástupce zemřelého, a rovněž může přechod podmiňovat splněním určitých požadavků.

Pokud v důsledku takové dohody nepřejde podíl na nástupce zesnulého společníka, společnost o něj musí snížit základní kapitál, nabytí tento podíl nebo povolit nabytí tohoto podílu jiným společníkem či třetí stranu; pokud není žádné z těchto opatření provedeno do 90 dnů poté, co se kterýkoli z ředitelů dozvěděl o úmrtí partnera, bude se mít za to, že dotyčný podíl přešel na nástupce.

Podle článků 469 a 475 obchodního zákoníku se stejný systém uplatňuje i v případě smrti společníka v komanditní společnosti.

Podle čl. 252 odst. 4 obchodního zákoníku nesmí být řízení společnosti s ručením omezeným předmětem dědictví v případě úmrtí, a to ani ve spojení s podílem ve společnosti.

Aktualizovaná verze obchodního zákoníku je k dispozici v portugalštině na adrese:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=524&tabela=leis&so_miolo=&

PRÁVNÍ RÁMEC PRO ZBRANĚ A STŘELIVO

Článek 37 právního rámce pro zbraně a střelivo (*Regime Jurídico das Armas e Munições*), schváleného zákonem č. 5/2006 ze dne 23. února 2006, stanoví, že zdědit jakoukoli řádně přihlášenou zbraň v případě úmrtí lze pouze na základě povolení národního ředitele PSP (*Polícia de Segurança Pública* (státní policie)), které lze získat podle výše uvedeného právního předpisu.

Právní rámec pro zbraně a střelivo, schválený zákonem č. 5/2006 ze dne 23. února 2006, je k dispozici v portugalštině na adrese:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=692&tabela=leis&so_miolo=

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Odpověď je kladná v případě zániku poživacího práva a věcného práva užívání a bydlení v důsledku úmrtí, jakož i v případě uplatnění pravidel stanovených v zákoníku společností a právním rámci o zbraních a střelivu.

Tento závěr vyplývá rovněž z ustanovení čl. 1 odst. 2 písm. h), k) a l) nařízení (EU) č. 650/2012.

Odpověď je záporná v případě dědění ze zákona podle článků 2103-A a 2103-B občanského zákoníku.

Výše uvedená odpověď však nemá vliv na odlišný výklad soudů.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

V občanském zákoníku existují pravidla, která v případě zahájení dědického řízení přiznávají pravomoci správy dědictví a která pomáhají zajistit dodržování zvláštních pravidel uvedených výše.

Občanský zákoník stanoví následující postupy a zásady:

Pokud je dědictví stále neúčinné – jinými slovy, bylo zahájeno řízení, ale dědictví dosud nebylo přijato nebo prohlášeno za dědictví, které má připadnout státu, jelikož na něj nikdo nevznese nárok – potom nástupci, jimž mají připadnout vlastnická práva (podle článku 2047), nebo vykonavatel pozastaveného dědického řízení (podle článku 2048) mohou zajistit správu majetku v případě, že by odklad těchto opatření mohl způsobit škodlivé účinky.

Po přijetí dědictví přechází správa dědictví na správce pozůstalosti (podle článků 2079 a 2087).

Správce pozůstalosti může dědice nebo třetí osoby požádat, aby majetek, který má být spravován, předali, a může proti nim vznést žaloby, jež mají za cíl převzetí majetku nebo jejich vystěhování, aby tak přispěl k navrácení položek, které jsou v jejich správě (viz článek 2088), nebo toto navrácení zajistil.

Správce pozůstalosti může inkasovat pohledávky z dědictví, pokud by jejich splacení mohlo být ohroženo zpožděním, nebo pokud je jejich splacení dobrovolné (viz článek 2089).

Dědic navíc může vznést nárok na dědictví, a požádat tak o soudní uznání své způsobilosti dědit a vymoci si navrácení veškerého majetku, který je předmětem dědictví, nebo jeho části, od osob, jež mají tento majetek v držení jakožto dědicové nebo na základě jiného právoplatného nároku, nebo dokonce bez právoplatného nároku (viz článek 2075).

Poznámka

Informace obsažené v tomto informativním přehledu nejsou úplně ani závazné pro kontaktní místo, soudy či jiné subjekty a orgány. Ačkoliv jsou pravidelně aktualizovány, nemusí obsahovat všechny změny právních předpisů, a je tedy nutné nahlédnout do právních předpisů v platném znění.

Poslední aktualizace: 19/09/2022

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Rumunsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Ano.

Rumunské právo obsahuje zvláštní ustanovení ohledně nabytí vlastnického práva k pozemku, který se nachází v Rumunsku.

Například rumunská ústava a příslušné právní předpisy stanoví, že cizinci a osoby bez státní příslušnosti mohou získat právo na soukromé vlastnictví půdy pouze za podmínek vyplývajících ze smlouvy o přistoupení Rumunska k Evropské unii a z jiných mezinárodních dohod, jejichž smluvní stranou Rumunsko je, a to na základě reciprocity a za podmínek stanovených zákonem, případně na základě dědictví ze zákona. Takové osoby nemohou nabytí vlastnické právo k pozemkům prostřednictvím dědictví ze závěti.

Kromě toho existují zvláštní ustanovení právních předpisů, která se vztahují na určité kategorie majetku. Ta platí bez ohledu na státní občanství oprávněné osoby a také bez ohledu na to, zda se jedná o dědictví ze zákona nebo ze závěti. Například autorská práva přecházejí na dědice podle občanskoprávních předpisů po dobu 70 let bez ohledu na datum, kdy bylo dílo oprávněně zveřejněno.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Ano.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Zákaz je výslovně ustanoven v zákoně.

Poslední aktualizace: 01/08/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Slovinsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Zákon o odstátnění (*Zakon o denacionalizaciji*) stanoví zvláštní pravidla týkající se **dědění privatizovaného majetku**.

Tato pravidla se použijí v případě dědického řízení, pokud majetek, který je předmětem privatizace, nebyl projednán a nebyla dosud vydána žádná rozhodnutí. V této situaci může soud na žádost „právního nástupce“ zahájit zvláštní, nové dědické řízení týkající se privatizovaného majetku. Rozhodnutí o privatizaci se vydává ve jménu osoby, která byla vlastníkem majetku v okamžiku zestátnění.

Existují zvláštní pravidla týkající se dědění **majetku společnosti**. Pravidla vztahující se k převodu majetku, který zemědělský živnostník používal k provozování výdělečné činnosti, nebo k převodu obchodního podílu / akcií vyplývajících z účasti (členství) v osobní nebo kapitálové společnosti na právního nebo právního nástupce. Zákon o dědictví (*Zakon o dedovanju*) neobsahuje v této souvislosti žádné konkrétní ustanovení. Podle zákona o dědictví vznikne v okamžiku smrti zůstavatele společenství spoludědiců, které existuje až do rozdělení dědictví, což znamená, že společnost je rovněž společně řízena dědici. Pokud je dědictvím společnost, může nastat několik situací: pokud byl v závěti jmenován nástupce společnosti, který však nechce v činnosti společnosti pokračovat, musí se všichni dědicové dohodnout na jiném řešení. Pokud zůstavitel sepsal závěť, aniž by stanovil nástupce, nebo žádnou závěť nezanechal, musí se dědicové na pokračování podnikatelské činnosti dohodnout. Mohou se rozhodnout, že žádný z nich nebude jako živnostník v podnikání pokračovat, a v

tomto případě podnik ukončí obchodní činnost nebo se prodá. Alternativně se mohou rozhodnout, že jeden z dědiců bude jako živnostník v podnikání pokračovat nebo že budou pokračovat někteří z dědiců nebo všichni dědicové. V posledním uvedeném případě se podnik přemění na jeden z typů společností.

Veřejná obchodní společnost zaniká smrtí jednoho ze společníků, nestanoví-li společenská smlouva jinak. Obchodní podíl zemřelého ve společnosti s ručením omezeným lze dědit. Pokud existuje více dědiců, obchodní podíl se stává společným majetkem společenství dědiců. Musí dědictví spravovat společně až do té doby, než budou stanoveny jejich příslušné podíly. Při dělení dědictví jsou možné dvě situace: obchodní podíl zůstává společenství dědiců, kteří se dohodnou na tom, že budou mít stejnou nebo nestejnou část obchodního podílu, nebo se obchodní podíl dohodou rozdělí, nestanoví-li společenská smlouva jinak. Pokud se obchodní podíl rozdělí, z předchozího podílu vzniknou nové obchodní podíly.

Akciové společnosti lze dědit. Pokud existuje více dědiců, obchodní podíl se stává společným majetkem spoludědiců. Spravují obchodní podíl / akcie a disponují s nimi v rámci společenství dědiců.

Existují zvláštní pravidla, kterými se řídí dědění zemědělských podniků, stanovená v **zákoně o dědění zemědělských podniků** (*Zakon o dedovanju kmetijskih gospodarstev*).

Zastřešující zásadou těchto pravidel je zabránit rozdělování zemědělských podniků v případě dědění. Další ustanovení tohoto zákona vycházejí z uvedené zásady. Zpravidla pouze jeden dědic může získat vlastnictví k hospodářskému podniku, musí však splnit další podmínky. Pokud byl zůstavitel 100% vlastníkem chráněného zemědělského podniku, tento zemědělský podnik dědí dědic, který má v úmyslu v zemědělském podniku pracovat a byl zvolen všemi dědici. Pokud se dědicové nemohou dohodnout, dědic, který prokáže svůj úmysl v zemědělském podniku pracovat, např. tím, že absolvuje odbornou přípravu v oblasti hospodaření nebo je v této oblasti kvalifikovaný, má před ostatními dědici přednost. Za stejných podmínek má manžel zemřelé osoby přednost před potomky zůstavitele. Pokud byl chráněný zemědělský podnik společným majetkem zůstavitele a jeho přeživšího manžela nebo konkrétním majetkem jednoho z nich nebo pokud byli manželé spoluvlastníky hmotného majetku zemědělského podniku, stává se dědicem zemědělského podniku přeživší manžel zůstavitele. Pokud chráněný zemědělský podnik vlastnil jeden z rodičů a jeho potomek nebo adoptivní rodič a jeho adoptované dítě, stává se dědicem potomek nebo adoptované dítě. Zákonné obchodní podíly osob, které zemědělský podnik nezdědily, se považují za povinné dědické podíly. Kromě toho musí být dědic chráněného zemědělského podniku schopen zemědělský podnik převzít za podmínek, které pro něj neznamenají nadměrnou zátěž.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Dědění chráněného zemědělského podniku je případ, kdy právo země, v níž se nacházejí určité zvláštní druhy majetku, obsahuje zvláštní pravidla, která stanoví omezení pro dědění tohoto majetku nebo mají na jeho dědění dopad. Proto v případech, kdy chráněný zemědělský podnik nacházející se ve Slovinsku tvoří součást dědictví, použije se slovinské právo bez ohledu na právo rozhodné pro dědění (zákon o dědění zemědělských podniků).

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Zákon o dědění zemědělských podniků obsahuje ustanovení, která v zákoně o dědictví nejsou nebo se od jeho ustanovení liší. Pokud zákon o dědění zemědělských podniků neobsahuje více konkrétních ustanovení vztahujících se na otázky dědění chráněných zemědělských podniků, použijí se obecná pravidla pro dědění, tj. ustanovení zákona o dědictví.

Poslední aktualizace: 08/01/2020

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Příklad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Slovensko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Ano, existují konkrétní druhy majetku, na něž se vztahuje zvláštní režim v souladu s článkem 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení. Slovensko oznámilo Komisi tyto druhy majetku a příslušné právní předpisy platné v době oznámení. Tento dokument uvádí předpisy platné v současné době.

Ustanovení o zvláštních režimech jsou strukturována podle druhu majetku, který je předmětem dědictví:

A – zemědělský a lesní pozemek:

§ 23 zákona č. 180/1995 o některých opatřeních k uspořádání vlastnických práv k pozemkům v platném znění

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, nemůže na základě právního úkonu nebo soudního rozhodnutí o vypořádání spoluvlastnictví nebo soudního rozhodnutí o dědictví vzniknout rozdělením existujících pozemků uvedených v § 21 odst. 1 zemědělský pozemek menší než 2 000 m² nebo lesní pozemek menší než 5 000 m².

(2) Pokud dědici nevypořádají dědictví pozemků uvedených v § 21 odst. 1 podle podmínek uvedených v odstavci 1, nebo pokud v důsledku těchto podmínek nemůže soud potvrdit nabytí dědictví podle dědických podílů, soud rozhodne, že pozemky nabývají dědici, u nichž jsou nejlepší předpoklady pro jejich obhospodařování. Soud rozhodne také o povinnosti nabyvatele vyrovnat se s ostatními dědici.

(4) Vyjádření dědiců podle odstavce 3 musí mít písemnou formu a nelze je odvolat.

(6) Pohledávky dědiců vyplývající z vypořádání dědictví podle odstavců 2 a 3 se promlčují ve lhůtě deseti let. K zajištění těchto pohledávek vzniká věřiteli záznamem vlastnického práva dlužníka zástavní právo k tomuto pozemku; případná zákonná přednost zástavního práva vyššího pořadí se nepoužije. Věřitel má předkupní právo k pozemku, na nějž se vztahuje zástavní právo.

(7) Pokud o vypořádání spoluvlastníků rozhodl soud, použijí se na jejich vypořádání podmínky uvedené v odstavcích 2 až 5.

B – pozemkové společenství:

§ 8 zákona č. 97/2013 o pozemkových společenstvích v platném znění

(1) Pro účely tohoto zákona se společnou nemovitostí rozumí jedna nemovitá věc, která sestává z několika samostatných pozemků. **Společná nemovitost je nedělitelná** vyjma případů podle odstavce 2 (pozn.: dědění není v daném odstavci zahrnuto, výjimka tudíž neplatí). Podílové spoluvlastnictví společné nemovitosti nelze zrušit a vypořádat podle všeobecných ustanovení o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví (občanský zákoník).

C – nájem bytu a přechod členského podílu v bytovém družstvu:

§ 706 – § 707 zákona č. 40/1964, Občanský zákoník (Občiansky zákoník)

Přechod nájmu není předmětem dědictví, notář proto vydává na žádost pouze potvrzení o okruhu dědiců pro účely § 6 občanského zákoníku. Členský podíl je jako majetková hodnota předmětem dědictví podle dědických titulů.

§ 706 občanského zákoníku:

(1) Zemře-li nájemce a nejde-li o společný nájem bytu, stávají se nájemci (společnými nájemci) jeho děti, vnuci, rodiče, sourozenci, zeť a snacha, kteří s ním žili v den jeho smrti ve společné domácnosti a nemají vlastní byt. Nájemci (společnými nájemci) se stávají i ti, kteří se starali o společnou domácnost zemřelého nájemce nebo kteří na něj byli odkázáni výživou, pokud s ním žili ve společné domácnosti alespoň při roky před jeho smrtí a nemají vlastní byt.

(2) ...
(3) Jestliže zemře nájemce družstevního bytu a nejde-li o byt ve společném nájmu manželů, **přechází smrtí nájemce jeho členství v družstvu a nájem bytu na toho dědice, kterému připadl členský podíl.**

§ 707 občanského zákoníku:

(1) Zemře-li jeden z manželů, kteří byli společnými nájemci bytu, stane se jediným nájemcem pozůstalý manžel.

(2) Jde-li o byt družstevní, zanikne smrtí jednoho z manželů společný nájem bytu manželů. Bylo-li právo na družstevní byt nabyto za trvání manželství, **zůstává členem družstva pozůstalý manžel a jemu náleží členský podíl; k tomu přihlídně soud v řízení o dědictví.** Jestliže zemřel manžel, který nabyl právo na družstevní byt před uzavřením manželství, **přechází jeho smrtí členství v družstvu a nájem družstevního bytu na toho dědice, jemuž připadl členský podíl.** Jde-li o více předmětů nájmu, může členství zůstavitele přejít na více dědiců.

(3) Zemře-li jeden ze společných nájemců, přechází jeho právo na ostatní společné nájemce.

D – obchodní podíl ve společnosti s ručením omezeným:

§ 116 – § 117 zákona č. 513/1991 v platném znění – pokud zůstavitel zemřel po dni 1. ledna 1992

§ 116 obchodního zákoníku (*Obchodný zákoník*):

(1) ...
(2) Obchodní podíl se dědí. **Společenská smlouva může dědění obchodního podílu vyloučit, pokud nejde o společnost s jediným společníkem.** Dědic, který není jediným společníkem, se může domáhat zrušení své účasti ve společnosti, nelze-li na něm spravedlivě požadovat, aby byl společníkem ...

§ 117 obchodního zákoníku:

(1) Rozdělení obchodního podílu je možné jen při jeho převodu nebo přechodu na dědice nebo právního nástupce společníka. K rozdělení podílu je třeba souhlasu valné hromady.

(2) Rozdělení obchodního podílu může společenská smlouva vyloučit.

(3) Jestliže má při rozdělení obchodního podílu vzniknout samostatný obchodní podíl, musí být zachována výše vkladu uvedená v § 109 odst. 1 (hodnota investice společníka musí činit nejméně 750 EUR).

E – mzda zůstavitele:

§ 35 zákona č. 311/2001, Zákoník práce (Zákoník práce), v platném znění

Nestanoví-li zvláštní předpis jinak, peněžní nároky zaměstnance jeho smrtí nezanikají. Do čtyřnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku přecházejí mzdové nároky zaměstnance z pracovního poměru postupně přímo na jeho manžela (manželku), děti a rodiče, pokud s ním v době smrti žili ve společné domácnosti. **Není-li takových osob, stávají se mzdové nároky předmětem dědictví.**

F – důchody:

(1) § 21 zákona č. 650/2004 o doplňkovém důchodovém spoření v platném znění

Aktuální hodnota osobního účtu účastníka, který pobírá dočasný doplňkový starobní důchod nebo dočasný doplňkový výsluhový důchod, **je předmětem dědictví, pokud zemřelý účastník, který pobíral dočasný doplňkový starobní důchod nebo dočasný doplňkový výsluhový důchod, ve smlouvě neurčil jako oprávněnou osobu pro vyplacení aktuální hodnoty osobního účtu jinou fyzickou osobu nebo právnickou osobu.**

(2) § 40 – § 40a zákona č. 43/2004 o starobním důchodovém spoření v platném znění

§ 40

(1) Oprávněné osobě, kterou spořitel určil ve smlouvě o starobním důchodovém spoření, vzniká úmrtím spořitele právo na vyplacení částky odpovídající aktuální hodnotě osobního penzijního účtu zemřelého spořitele ke dni, k němuž se penzijní správcovská společnost dozvěděla o úmrtí spořitele, která je snížena o částku povinných příspěvků, jež byly vyžádány Sociální pojišťovnou (*Sociální pojišťovna*) a byly za zemřelého spořitele postoupeny bez právního důvodu, a o částku oprávněně vynaložených nákladů penzijní správcovské společnosti na vyplacení této částky v hotovosti nebo na převod do jiného než členského státu eurozóny a která je zvýšena o částku povinných příspěvků, jež Sociální pojišťovna dosud nepřevedla. **Pokud spořitel neurčil ve smlouvě o starobním důchodovém spoření oprávněnou osobu, nebo není-li takové osoby, stává se tento majetek předmětem dědictví.**

(2) Oprávněné osobě nevzniká právo na vyplacení částky podle odstavce 1, pokud na základě pravomocného rozhodnutí soudu způsobila úmyslným trestným činem smrt spořitele.

§ 40a

(1) Oprávněné osobě, kterou určil poživatel doživotního důchodu ve smlouvě o pojištění důchodu, vzniká smrtí tohoto poživatele právo na vyplacení částky podle § 32 odst. 2 nebo částky jednorázového pojistného podle § 46g odst. 5 ke dni, k němuž se pojistitel dozvěděl o úmrtí poživatele. **Pokud poživatel doživotního důchodu ve smlouvě o pojištění důchodu neurčil oprávněnou osobu, nebo není-li takové osoby, stává se částka podle první věty předmětem dědictví.**

(2) Oprávněné osobě podle odstavce 1 nevzniká právo na vyplacení částky podle § 32 odst. 2 nebo částky jednorázového pojistného podle § 46g odst. 5, pokud na základě pravomocného rozhodnutí soudu způsobila úmyslným trestným činem smrt poživatele doživotního důchodu.

§ 118 zákona č. 461/2003 o sociálním zabezpečení v platném znění

(1) Jestliže fyzická osoba, která splnila podmínky nároku na dávku, zemřela po uplatnění nároku na dávku a nároku na její vyplacení, přecházejí nároky na částky splatné ke dni úmrtí této osoby postupně na manžela (manželku), děti a rodiče.

(2) Jestliže fyzická osoba, která splnila podmínky nároku na nemocenské dávky, úrazový příplatek, příplatek na rehabilitaci, příplatek na rekvalifikaci, dávku garančního pojištění nebo dávku v nezaměstnanosti, zemřela před uplatněním nároku na tyto dávky, přecházejí nároky na částky splatné ke dni úmrtí této fyzické osoby postupně na manžela (manželku), děti a rodiče.

(3) Pokud byla dávka přiznána před úmrtím fyzické osoby, která splnila podmínky nároku na dávku a nároku na její vyplacení, vyplátí se splatné částky, jež nebyly vyplaceny ke dni úmrtí této fyzické osoby, fyzickým osobám uvedeným v odstavci 1 (první větě).

(4) Nároky přecházející na fyzické osoby uvedené v odstavcích 1 až 3 nejsou předmětem dědictví; **předmětem dědictví se stávají, není-li takovýchto fyzických osob.**

(5) Není-li fyzických osob, které by podle odstavců 1 až 4 získaly nárok na dávky, jsou dotyčné dávky ostatním příjmem základního fondu, z něhož měly být vyplaceny.

2 Použij se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Ano. Buď je právem zůstavitele určit osoby, které získají majetek po jeho smrti místo zákonných dědiců (např. smlouva o doplňkovém důchodovém spoření), nebo se jedná o určitý druh majetku, s ohledem na nějž zákon stanoví, jak s ním po úmrtí zůstavitele naložit (např. opatření k vypořádání vlastnických práv k pozemkům, dávky sociálního zabezpečení).

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Pokud se v případě nemovitostí v dědickém řízení nezhodí předpisy uvedené v odpovědi na první otázku, nezapíše orgán odpovědný za vedení katastru nemovitostí tato nově nabytá práva k nemovitosti do katastru nemovitostí.

V dědických řízeních vedených na území Slovenska uplatňuje předpisy uvedené v odpovědi na první otázku notář, který vede dědické řízení, a to na základě pověření soudu. Výsledkem tohoto řízení je usnesení o dědictví, jež může kterýkoli účastník napadnout oprávněným prostředkem, pokud se domnívá, že není v souladu s platnými zvláštními režimy.

Poslední aktualizace: 06/05/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Švédsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Ve Švédsku dosud existuje několik zbývajících rodinných svěřenství (*fideikommis*). Svěřenství vychází z ustanovení v závěti, na jehož základě určitý majetek, jehož se držitel nesmí zbavit, přechází na členy jedné nebo více rodin v určitém pořadí. Podle zákona o vypořádání rodinných svěřenství ([lag \(1963:583\) om avveckling av fideikommis](#)), je nutno rodinná svěřenství vypořádávat podle zvláštních ustanovení.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Nepoužije se.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Nepoužije se.

Poslední aktualizace: 28/08/2019

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Omezení dědění – zvláštní pravidla - Skotsko

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Podle skotského práva se dědění nemovitostí nacházejících se mimo Skotsko řídí právem jurisdikce, ve které se dotyčná nemovitost nachází.

Nachází-li se nemovitost ve Skotsku, má v případě existující závěti pozůstalý manžel/manželka nebo partner/partnerka v registrovaném partnerství na ochranu před vyděděním zákonný nárok na třetinu movitého majetku zesnulé osoby (movité věci jako hotovost, nábytek atd.), jsou-li potomci (děti), nebo na polovinu movitého majetku, není-li potomků. Potomci si rozdělí polovinu movitého majetku, není-li pozůstalý manžel/manželka nebo partner/partnerka v registrovaném partnerství, nebo jednu třetinu, je-li taková osoba.

Pokud určitá osoba zemře bez závěti, platí tato pravidla: podle skotského zákona o dědictví z roku 1964 (Succession (Scotland) Act 1964).

Přednostní práva

Po zaplacení dluhů se nejprve uplatňují přednostní práva pozůstalého manžela/manželky nebo partnera/partnerky v registrovaném partnerství na pozůstalost, což zahrnuje právo na

obydlí (nemovitost), ve které žije, až do hodnoty 473 000 GBP

nábytek v hodnotě 29 000 GBP

částku ve výši 50 000 GBP nebo 89 000 GBP v závislosti na tom, zda zesnulý zanechal děti

Zákonná práva

Poté, co byla uspokojena přednostní práva, uplatňují se s ohledem na pozůstalost zákonná práva. Zákonná práva lze uplatnit pouze na movitý majetek zesnulého.

Pozůstalý manžel/manželka nebo partner/partnerka v registrovaném partnerství má zákonný nárok na třetinu movitého majetku zesnulého, pokud jsou potomci (děti), nebo na polovinu movitého majetku, není-li potomků. Potomci si rozdělí polovinu movitého majetku, není-li pozůstalý manžel/manželka nebo partner/partnerka v registrovaném partnerství, nebo jednu třetinu, je-li taková osoba.

Zbytek pozůstalosti

V souladu s § 2 zákona o dědictví z roku 1964 je zbývajících pozůstalost rozdělena mezi vzdálenější příbuzné.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

V případě úmrtí osoby, která má bydliště ve Skotsku, je dědění její nemovitosti určeno právem země, v níž se nemovitost nachází. Dědění movitého majetku zesnulého se řídí skotským právem bez ohledu na místo, kde se majetek nachází.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

Podle skotského práva spravuje pozůstalost zesnulého obvykle vykonavatel závěti poté, co soud Sheriff Court vydá potvrzení. Vykonavatel závěti je při správě pozůstalosti ve zvláštním vztahu s oprávněnými osobami a má řadu povinností, včetně shromáždění majetku zesnulého, nabytí vlastnického práva k tomuto majetku získáním potvrzení, zaplacení veškerých dluhů a rozdělení zbývajících pozůstalosti oprávněným osobám.

Vztah mezi vykonavatelem závěti a oprávněnou osobou je fiduciární povahy. Vykonavatel závěti se nemůže ocitnout v situaci, kdy jsou jeho zájem a povinnost vůči oprávněné osobě v rozporu. Jestliže se vykonavatel závěti nebo svěřenský správce dostane do takové situace, může to představovat porušení svěřenství a oprávněná osoba se může případně obrátit na soud.

Poslední aktualizace: 24/08/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.